

РЕШЕНИЕ

№ 27207

гр. София, 16.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1319** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано по жалба, уточнена в с.з. на 4.12.2024г на А. Т. Х. срещу Заповед № САГ24-РА50-4/8.01.2024 г. на Главния архитект на Столична община с която на основание Заповед № СОА-21- РД09-455/22.03.2021 г на кмета на Столична община, чл. 135 ал.5 ЗУТ, чл. 134, ал.1 т.1 и т.2, във връзка с ал. 2 от ЗУТ, чл. 17 ЗУТ , чл. 103 ал.4 и чл. 104 ал.1, чл. 108 ал.5 от ЗУТ, чл. 10 ал.4 от ЗУЗСО устройствена категория по т.2 и т.34 от Приложение към чл. 3 ал.2 ЗУЗСО, чл. 32 АПК и решение на адм д 8619/ 2021г на АССГ, оставено в сила с решение по адм д 309/ 2023г на ВАС е **НАРЕДЕНО** да се изработи служебно проект за ПУП в териториален обхват: частта от УПИ I „за ОЖС“ по ПУП от 1989г в който е попадал имот с пл № 1485 /сега имот с идентификатор 68134.802.1485/, частта от УПИ I „за ЖС“ и УПИ VII „за озеленяване“ по ПУП от 2009г, в частта им, оставаща извън отменената част с решение по адм д № 5834/ 2009, частта от ПИ 68134.802.2093, попадаща в УПИ XI „за озеленяване“ по ПУП от 2009г, кв. 65, м „И.-И. част I и част II“ В ЧАСТТА ОТНОСНО ИМОТ с идентификатор № 68134.802.1485 с искане за прогласяване нищожността ѝ , евентуално отмяната ѝ като незаконосъобразна.

Жалбоподателят твърди нищожност на оспорената заповед по арг. от чл.177 ал.2 АПК като издадена в противоречие с влязло в сила на 12.07.2023г съдебно решение № 5730 от 12.10.2022г по адм.д. № 8619/ 2021г на АССГ. Въпреки, че в процесната заповед адм. орган се бил позовал на предходни влезли в законна сила

съдебни решения с които са отменени негови мълчалив и два броя изрични откази да се разреши да се изработи искания проект за изменение на ПУП, за пореден път не изпълнил задължителните указания на съда по влязъл в сила акт. Вместо това без основание разширил териториалния обхват на разработката, като наредил да се изработи служебно проект за ПУП за почти целия кв.65, а не само касаещо заявлението от 25.05.2021г на жалбоподателя, съобразно влязлото в сила на 12.07.2023г съдебно решение № 5730 от 12.10.2022г по адм.д. № 8619/ 2021г на АССГ. Вместо да се произнесе единствено по заявлението на жалбоподателката от 25.05.2021г , така както са указанията на съда, с процесната заповед, предвид че се допуска изаботването на ПУП за почти целия кв 65 се включват неправомерно неограничен кръг лица. Дори и да се приемело, че чрез процесната заповед се цели разрешаване на устройствени проблеми в кв.65, то тази цел можело да се постигне без в обхвата на служебно допуснатия ПУП, да бъде включван имота му. Също липсвало яснота дали имота му ще бъде урегулиран в самостоятелни УПИ по начина посочен в мотивираното предложение. Поддържа становище , че оспорената заповед представлявала по същество трети отказ за издаване разрешение за изработване проект за изменение на действащия ПУП-ПР. Претендира разноси.

Ответникът по оспорването - Главният архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юриск възнаграждение.

От заинтересованите страни становище вземат: Етажна собственост на сграда [улица] ,бл.22- чрез управителя си оспорва жалбата, Етажна собственост на сграда [улица] ,бл.21 и Етажна собственост на сграда [улица] бл. 69- чрез процесуалния си представител адв Д. оспорват жалбата, В. В. С., Л. К. Л., Д. Д. П. , Д. Д. Д. ,Й. Д. М. ,К. ЗЮМБЮЛОВ М. , М. К. К. и С. И. Н.-Д. чрез назначения им особен представител оспорват жалбата, Етажна собственост на сграда [улица], бл.202 чрез процесуалния си представител не оспорва жалбата, „Термотри“ ЕООД чрез процесуалния си представител не оспорва жалбата.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С влязло в сила на 12.07.2023г съдебно решение № 5730 от 12.10.2022г по адм.д. № 8619/ 2021г на АССГ е обявена НИЩОЖНОСТТА на Заповед № РА50-402/25.06.2021г. на главния архитект на Столична община с която е отказано да се изработи проект за изменение на подробен устройствен план – план за регулация на поземлен имот с идентификатор 68134.802.1485, изменение на УПИ I „за ОЖС“, създаване на нов УПИ XII-1485 „за ЖС, ОО и подземни гаражи“, нов УПИ XIII-1485 „за озеленяване“ и задънена [улица].т. 1396, кв. 65, м. „И.-И.“ по заявление вх. № САГ17-ГП00-697-16/25.05.2021г. на А. Х.. С решението на ВАС по адм. д. 309 / 2023г с което се оставя в сила цитираното решение на АССГ е решено преписката да се изпрати на главния архитект на СО за ново произнасяне по заявлението вх. № САГ17-ГП0069716/25.05.2021г. в едномесечен срок от получаването ѝ при спазване на указанията, дадени в мотивите на решението.

С цитираните съдебни решения на АССГ и на ВАС са дадени изрични указания на административния орган свеждащи се най-общо до това, че с внесения на 25.05.2021 г. заявление от А. Х. и мотивираното предложение към него единствено

се конкретизира предназначението на новите УПИ за имота, предмет на искането. Скиците - предложения към заявленията от 2017 г. и от 2021 г. са с идентично съдържание. Няма промяна в искането за урегулиране на ПИ с идентификатор 68134.802.1485 в два УПИ по имотни граници, които съвпадат с външни регулационни граници на три улици на УПИ I и вътрешни регулационни граници по кадастралните такива, с отчитане на промяната на устройствената зона съгласно ОУП на [населено място] в границите на имота, като се запазва съществуващата алея за достъп. Във влязлото в сила решение, в изпълнение на което е издадена оспорената заповед, както и в предходни съдебни актове, изрично е прието, че мотивираното предложение от 04.04.2017 г. и 16.06.2017 г. не противоречи на ОУП на [населено място], съгласно който имотът попада в две устройствени зони, като по мотивираното предложение УПИ XII-1485 е в устройствена зона "Жк", а УПИ XIII-1485 - в устройствена зона "Тзв". В противоречие с влязлото в сила решение оспореният отказ отново е мотивиран със същите съображения като предходния, вече отменен такъв по заявлението от 04.04.2017 г. Не са съобразени изводите на съда за неотносимост към процедурата по чл. 135, ал. 3 ЗУТ на аргументите на органа относно справката за картотекираната растителност и геодезическото заснемане. Повторно се излагат мотиви за нарушение на разпоредбите на чл. 11, ал. 1 във вр. с чл. 10, ал. 1 и ал. 2, т. 8 ЗУЗСО, както и за неспазване на условията на чл. 22 ЗУТ за комплексно застрояване и/или за преструктуриране на квартал, които са приети за неприложими на този етап на производството и тъй като се претендира само изменение на регулационния план. Доводите за противоречие на мотивираното предложение с изискванията на т. 2 от приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО, с разпоредбите на чл. 22 и чл. 108, ал. 5 ЗУТ са приети за неоснователни, доколкото вече са обсъдени във влязлото в сила съдебно решение и са приети за относими към следващия етап на процедурата по одобряване на внесенния проект за изменение на подробния устройствен план.

В изпълнение на влязлото в сила на 12.07.2023г съдебно решение № 5730 от 12.10.2022г по адм.д. № 8619/ 2021г на АССГ и съдебното решение на ВАС по адм д 309 / 2023г с което се оставя в сила решението на АССГ и връща преписката за ново произнасяне по заявлението от 25.05.2021г, Главният архитект на СО издава процесната в настоящото производство Заповед № САГ24-РА50-4/8.01.2024 г. с която на основание Заповед № СОА-21- РД09-455/22.03.2021 г на кмета на Столична община, чл. 135 ал.5 ЗУТ, чл. 134, ал.1 т.1 и т.2, във връзка с ал. 2 от ЗУТ, чл. 17 ЗУТ , чл. 103 ал.4 и чл. 104 ал.1, чл. 108 ал.5 от ЗУТ, чл. 10 ал.4 от ЗУЗСО устройствена категория по т.2 и т.34 от Приложение към чл. 3 ал.2 ЗУЗСО, чл. 32 АПК и решение на адм д 8619/ 2021г на АССГ, оставено в сила с решение по адм д 309/ 2023г на ВАС с която е НАРЕДЕНО да се изработи служебно проект за ПУП в териториален обхват: частта от УПИ I „за ОЖС“ по ПУП от 1989г в който е попадал имот с пл № 1485 /сега имот с идентификатор 68134.802.1485/, частта от УПИ I „за ЖС“ и УПИ VII „за озеленяване“ по ПУП от 2009г, в частта им, оставаща извън отменената част с решение по адм д № 5834/ 2009, частта от ПИ 68134.802.2093, попадаща в УПИ XI „за озеленяване“ по ПУП от 2009г, кв. 65, м „И.-И. част I и част II“ **ОСПОРЕНА В ЧАСТТА ОТНОСНО ИМОТ №68134.802.1485.** Изрично в заповедта е посочено да се разгледа мотивираното предложение по заявление вх. № САГ17-ГП00-697-16/25.05.2021г.

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга

неблагоприятно, в преклузивния срок по чл. 215, ал. 4 ЗУТ.

Съдът като извърши служебно проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК, приема, че същият е издаден от компетентен административен орган - главният архитект на Столична община, като правомощията по чл. 135, ал. 5 ЗУТ вр с §1 ал.3 от ДР на ЗУТ- са му предоставени със Заповед № СОА21-РД09-455/ 22.03.2021г на Кмета на СО /т.1.29/. Спазена е формата по чл. 59 АПК, доколкото ЗУТ не установява изисквания, различни от посочените в тази разпоредба.

Преди всичко и във връзка с наведените в жалбата доводи за нищожност на оспорената заповед по арг. от чл.177 ал.2 АПК като издадена в противоречие с влязло в сила съдебно решение, то обхватът на проверка за законосъобразност на оспорената в настоящото заповед се свежда до това дали при постановяването ѝ са спазени задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с цитираното съдебно решение. По арг. от чл. 177, ал.2 АПК при неспазване на съдебното решение, актовете и действията на органа, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение, са нищожни. В съдържанието на мотивите законодателят не е включил задължителните указания, които съдът, в изпълнение на правомощията си по чл. 173, ал.2 от АПК, трябва да даде, когато отмени акта или го върне на органа за ново произнасяне, но в практиката е безспорно, че именно в мотивите на съдебното решение съдът трябва да включи тези задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Въпросът, който намира различно значение в практиката, е за това, кои указания на съда са "задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона" и за правното значение на факта на неизпълнение от органа на дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Мотивите на акта не се ползват със сила на присъдено нещо/СПН/, но съобразно чл. 173, ал.2 от АПК, със задължителна за административния орган сила се ползват съдържащите се в мотивите указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, които в случая категорично не са изпълнени от органа, издал оспорената заповед.

С цитираното по- горе влязло в законна сила на 12.07.2023г съдебно решение по адм д 8619/ 2021г на АССГ е обявена нищожността на заповед № РА50-402/25.06.2021 г. на главния архитект на Столична община, с която на осн чл. 135 ал.3 от ЗУТ се отказва да се разреши изработването на проект за изменение на подробен устройствен план – план за регулация (ПУП - ПР) на поземлен имот с идентификатор 68134.802.1485, изменение на УПИ I „за ОЖС“, създаване на нов УПИ XII-1485 „за ЖС, ОО и подземни гаражи“, нов УПИ XIII-1485 „за озеленяване“ и задънена [улица] - о.т. 139б, кв. 65, м. „И. – И.“ по внесено заявление вх. № САГ17-ГР00-697-(16)/25.05.2021 г. на А. Х..

Тоест, касае се само за произнасяне по заявлението на А. Х. по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, което пък заявление касае само и единствено собствения ѝ /към датата на заявлението/ имот идентификатор 68134.802.1485, но не и съседните нему имоти в т.ч. общински такива. Разширявайки предмета на разработката със съседните имоти от кв. 65 административният орган е постановил оспорената заповед в противоречие с посоченото съдебно решение на АССГ, оставено в сила с решението на ВАС, с което преписката е върната с указания и в което е разгледан спор досежно само и единствено имот № 68134.802.1485.

Административното производство е започнало по заявление касаещо само и единствено имота /собственост към този момент на А. Х./с идентификатор №

68134.802.1485, като това заявление очертава и рамките на произнасянето на административния орган. С разширяване на обхвата на произнасянето, включвайки и други имоти, административният орган се е произнесъл свръхпетитум, т.е. произнесъл се е по искане, с каквото въобще не е бил сезиран, което обосновава тежък порок, водещ до нищожност на заповедта. / Виж Р № 5786 ОТ 19.05.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 9416/2019 Г., II ОТД. НА ВАС/. Административният орган се е произнесъл без да е бил сезиран. Указанията на съда са били досежно единствено произнасяне по заявлението от 25.05.2021г касаещо имот 68134.802.1485. Несъмнено няма пречка служебно на осн чл. 135 ал.5 ЗУТ да се нареди да се изработи проект за ПУП в по-голям териториален обхват, в който попада и имота на заявителя, но в случая изрично в оспорената заповед се сочи, че същата се издава въз основа на влязло в законна сила на 12.07.2023г съдебно решение по адм д 8619/ 2021г на АССГ, оставено в сила с решение по адм д 309 / 2023г на ВАС. След като процесната заповед е издадена в изпълнение задължителни указания съобразно изрично цитираните съдебни решения, то адм. орган е трябвало да изпълни указанията дадени с тях и да се произнесе само по заявлението от 25.05.2021г на А. Х. касаещо собствения й към този момент имот 68134.802.1485. Ответникът е следвало да се произнесе на осн чл. 135 ал.3 ЗУТ, а не по чл. 135 ал.5 ЗУТ. Произнасянето на ответника излиза извън обхвата на заявлението, с което е поставено началото на административната процедура. По този начин органът, включвайки и допълнителни имоти се е произнесъл свръхпетитум, поради което заповедта е нищожна. /Виж Р № 5786 ОТ 19.05.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 9416/2019 Г., II ОТД. НА ВАС/. Заповедта е нищожна и поради това, че законосъобразността на подаденото заявление по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ за имот с идентификационен № 68134.802.1485 е преценена с влязлото в сила решение и противоречи на задължителните указания дадени с него /чл. 177 ал.2 АПК/. Всяко последващо произнасяне на административен орган, което влиза в противоречие с дадени задължителни указания на съда следва да бъде обявено за нищожно. Предметът на оспорената заповед не е план по чл. 110, ал. 4 от ЗУТ, в който смисъл всяко разширяване на обхвата на допускането извън предмета на заявлението се явява без законова опора и в нарушение на правата на заявителя.

С оспорената заповед е разширен териториалния обхват на разработката, в противоречие със задължителните указания дадени с цитираните решения с които е обявена за нищожна заповед издадена по повод заявление касаещо единствено и само имот № 1485. Щом органът се е позовал на цитираното влязло в законна сила съдебно решение в което е обсъждано единствено заявлението от 25.05.2021г на А. Х., то е дължал произнасяне само и единствено относно този имот. На практика се е стигнало до обединяване производство по чл. 135 ал.5 ЗУТ с това по чл. 135 ал.3 ЗУТ с мотив за целесъобразно устройствено планиране на кв. 65, в пълно противоречие с указанията на съда дадени с влязлото в сила съдебно решение. Освен, че се е произнесъл свръхпетитум, тоест с искане с каквото не е бил сезиран, то произнасянето не е съобразено и със задължителните указания на съда касаещи заявлението от 25.05.2021г единствено и само имот 1485. Както се посочи няма пречка ответникът да нареди служебно на осн чл. 135 ал.5 ЗУТ изработване проект за ПУП в по-голям териториален обхват, но след като изрично е посочено в заповедта, че се издава в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение по адм д 8619 / 2021г оставено в сила с решение по адм д 309 / 2023г, то адм орган е бил длъжен да изпълни стриктно конкретните указания по тях.

При новото произнасяне по спорния въпрос административният орган не е изпълнил задължителните указания на съда, че внесеното със заявление на 25.05.2021г мотивирано предложение касаещо само имот 1485 съответства на правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. Въпреки изрично посоченото във влязлото в сила съдебно решение, че мотивираното предложение не противоречи на предвижданията на действащия ОУП от 2009г , съгласно който процесният имот попада в две различни устройствени зони Жк и Тзв, като искането е за урегулиране на ПИ с идентификатор 68134.802.1485 в два УПИ по имотни граници, които съвпадат с външни регулационни граници на три улици на УПИ I и вътрешни регулационни граници по кадастралните такива, с отчитане на промяната на устройствената зона съгласно ОУП на [населено място] в границите на имота, като се запазва съществуващата алея за достъп, то адм. орган в оспорената заповед изрично посочва, че „в хода на производството по служебно изработване на ПУП ще се разгледа искането за самостоятелно урегулиране на имота 68134.802.1485“. Тоест, при наличие на задължителни указания досежно възможността имота да се урегулира в две УПИ, ответникът с процесната заповед не урегулира имота по начина посочен в предложението, а оставя този въпрос *за бъдещо произнасяне* в хода на производството по служебното изработване на ПУП. Дори и да се приеме, че не е налице отказ имотът да се урегулира в самостоятелни УПИ по начина посочен в мотивираното предложение и възприет във влязлото в сила съдебно решение, то несъмнено при тази формулировка е налице неяснота относно това обстоятелство. Предвид използвания стилистически подход, няма яснота какво е предвиждането за имота.

Със съдебното решение са дадени конкретни указания за съдържанието на волеизявлението, които не са изпълнени от ответника с издаването на процесната заповед. Дори и да не се възприеме тезата, че процесната заповед представлява по същество отказ главният архитект да се произнесе по преписката, то несъмнено е налице пълна липса на яснота относно съдържанието на волеизявлението му касаещо имот 1485. При това положение останал е от административния орган неизяснен по несъмнен начин въпроса за отреждането на имота, за урегулирането му в два УПИ. Неотстраненото съмнение относно съставомерни факти е било пречка за издаване на оспорената заповед.

По същество с действията си след влизане в сила на решението с което се обявява нищожността на Заповед № РА 50-402 от 25.06.2021 органът по никакъв начин не е решил спора, зачитайки задължителната сила на съдебния акт (чл. 177, ал. 1 от АПК). При новото произнасяне органът не действа в условията на оперативна самостоятелност, а на обвързана компетентност. Идеята, стояща зад правилото за връщане на преписката на органа след отмяната на акта – чл. 173, ал. 2 във връзка с ал. 1 от АПК, е да се обхванат случаите, при които компетентността да реши въпроса по същество

принадлежи на административния орган, а в тях попада и произнасянето по конкретния казус. Преценката за съдържанието на бъдещия акт, чието издаване е дължимо в тази хипотеза, е ограничена от указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. Ако органът може след съдебното обявяване нищожността на административния акт да ревизира и тълкува по свободно усмотрение волята на съда, контролът за законосъобразност би се оказал лишен от смисъл. С възможност за избор между различни решения органът разполага при липсата на конкретни указания за съдържанието на волеизявлението. Както се посочи, органът може да достигне до същия извод при липсата на конкретни указания за съдържанието на волеизявлението, но преди това следва да изпълни задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение. Такава хипотеза би била отмяната на акта поради порок в дейността по установяване на фактите, т.е. на процесуално основание, и формиране на нов извод относно фактическия състав на заявеното право след отстраняването му в изпълнение на съдебното решение. Значение има само настъпването на нов правопроменящ юридически факт, който може да преодолее установения от съда материалноправен порок. / Р № 8866 от 12.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6748/2018 г., VI отд/

Процесният издаден акт не поражда правни последици. /арг от чл.177 ал.2 АПК/. В противоречие с влязлото в сила съдебно решение адм. орган внася пълна липса на яснота относно предвиждането на имота в противоречие с влязлото в сила съдебно решение и в разрез със задължителните указания дадени с него , че мотивираното предложение *съответства на правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място*. Нищожен е актът, издаден в нарушение на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящият случай административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда./ Решение № 7762 от 26.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 748/2015 г., VI отд/.

В разпоредбата на чл. 177, ал. 2, изр. първо от АПК изрично е посочено, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда са нищожни. При систематичното тълкуване на правната норма в контекста на ал. 1 от чл. 177 от АПК, следва да се приеме, че се имат предвид правните ефекти на съдебното решение. Влязлото в сила съдебно решение с което е обявена нищожността на Заповед № РА 50-402 от 25.06.2021г на Гл архитект на СО е задължително и за решаващия съдебен състав, който се произнася за законосъобразността на административния акт предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма. Следователно санкцията на чл. 177, ал. 2 от АПК, е свързана с неизпълнение на задължение, посочено в мотивите на съдебен акт, постановен по спор, който се ползва със

сила на пресъдено нещо. Противоречието на процесната заповед в оспорената ѝ част досежно имот 1485, издадена изрично на основание влязлото в сила съдебно решение по адм д 8619/ 2021г на АССГ, оставено в сила с решение по адм д 309 / 2023г на ВАС, със задължителните указания на съда по тези административни дела е основание за обявяване на нейната нищожност – чл. 177, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона. Нищожният административен акт съобразно правната теория и практика, се счита за несъществуващ акт, който изначално не поражда и не би могъл да породи каквито и да е правни последици, което в настоящият случай означава, че фактически липсва поредно произнасяне на административния орган съобразно указанията в мотивите на влязлото в сила решение № 5730/12.10.2022 г. по адм д 8619/ 2021г, на АССГ, оставено в сила с решение по адм д 309 / 2023г което налага преписката да бъде върната на ответника за постановяване на административен акт, съобразно цитираното решение на съда и мотивите на настоящото. За пълнота на изложението следва да се посочи, че няма пречка служебно на осн чл. 135 ал.5 ЗУТ да се нареди да се изработи проект за ПУП в по-голям териториален обхват, но преди всичко и с оглед задължителните указания по дадените съдебни решения е необходимо адм. орган да се произнесе по заявлението от 25.05.2021г на А. Х. касаещо единствено и само конкретно посочения имот 68134.802.1485, а не да го включва в обхвата на служебно наредения да се изработи проект за ПУП при който е налице пълна липса на яснота относно предвиждането за имота. Процесната заповед оспорена в частта относно имот 1485 /съгласно уточнение петитума на жалбата в с з на 4.12.2024 / е издадена въз основа и в изпълнение на цитираните по-горе съдебни решения които определят предметния обхват и приложимата правна норма, но не е съобразена с тях, поради което по изложените аргументи следва да се прогласи за нищожна в оспорената част.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е основателно и следва да бъде уважено за сумата в общ размер на 6 260 лева, от които 10 лв. държавна такса, внесен депозит за особен представител в размер на 5 000 лв. и 1250 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. Направеното от ответника възражение за прекомерност на заплатеното адв възнаграждение е неоснователно, тъй като същото е в размер на минимума предвиден в чл. 8 ал.2 т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед изхода на спора на ответника не следва да се присъжда юриск. възнаграждение. С оглед изхода на спора и на заинтересованите страни

представявани от адв Д. не следва да се присъждат разноси.

Заинтересованата страна Етажна собственост на сграда [улица], бл.202 чрез процесуалния си представител адв С. и заинтересованата страна „Термотри“ЕООД чрез процесуалния си представител не оспорват жалбата и молят да се уважи. Същите обаче, нямат право на разноси по арг. от чл. 143 ал.4 АПК според който когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, право на разноси имат и заинтересованите страни, за които актът е благоприятен. Тоест, разноси се дължат на заинтересованите страни при отхвърляне на оспорването, каквато настоящата ситуация не е. / В този смисъл РЕШЕНИЕ № 6796 ОТ 07.07.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 2608/2022 Г., II ОТД. НА ВАС/

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на Заповед № САГ24-РА50-4/8.01.2024 г. на Главния архитект на Столична община В ЧАСТТА ОТНОСНО ИМОТ с идентификатор № 68134.802.1485.

ИЗПРАЩА преписката на Главния архитект на Столична община за ново произнасяне в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. Т. Х. разноси в размер на 6 260 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: